

kunde give Anledning til vanskelige Undersøgelser for Administrationen og meget pinlige Overvejelser og Afgørelser fra Aktieselskabernes Side, naar man kom ind paa en saadan Fortolkning, som det ærede Medlem ønskede, idet der nemlig da vilde blive Tale om at forlange en Statusopgørelse fra Aktieselskaberne af anden Art end den, der kunde anvendes overfor Generalforsamlingen, og der vilde for Statsmyndighederne blive Tale om en selvstændig og meget omhyggelig Undersøgelse af Aktieselskabernes Regnskaber for at udfinde Formuen. For at tage det almindelige Eksempel med Dampskibsselskaber kunde en meget stor Afskrivning paa Skibene være meget forsvarlig paa den Statusopgørelse, som Selskaberne afgav overfor Generalforsamlingen, men meget lidet tilfredsstillende for Skattemyndighederne, naar de skulde finde Formuen, idet man da efter al Sandsynlighed ofte maatte anse Afskrivningerne for alt for store under Hensyn til de nuværende Forhold. Overfor denne Vanskelighed, som det ærede Medlem dog ganske sikkert vil anerkende, var det, at alle, da der fra konservativ Side fremkom Forslag om, at man skulde gaa bort fra dette, fordi der dog dels ikke var Enighed indtil da mellem Udvalget og Ministeren, dels herskede denne Erkendelse af, hvor vanskeligt Forholdet vilde blive, selv om Finansministeren accepterede den Fortolkning af Aktieselskabers Formue, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for — at alle samstemmede i i Stedet for at beskatte Formuen at beskatte Indkomsten i højere Grad.

Asger Karstensen: I Anledning af Diskussionen om, hvad der skal forstaaes ved Aktieselskabers Formue, skal jeg blot bemærke, at det altsaa var et lykkeligt Fund, som det Parti, jeg tilhører, gjorde med Hensyn til Løsningen af Spørgsmaalet om Aktieselskabers Merbeskatning, gennem det Forslag, som vi har stillet, og som har fundet Tilslutning fra alle Sider. Derved bliver Diskussionen om det foregaaende Forslag af en noget teoretisk Beskaffenhed. Med Hensyn til den ærede Ordfører for Venstres (N. Neergaard) Udtalelser om Ejendomsskyld vil Rigsdagstidenden godtgøre, at der har været en afgørende Dissens indenfor Venstre, og den Opfattelse, som fra Venstres Side med Konsekvens er gjort gældende i dette Spørgsmaal, kan jeg ikke gengive paa bedre Maade end ved med den højtærede Formands Tilladelse at læse Hr. Ole Hansens Udtalelser i

Landstinget den 12. ds.; de findes Sp. 529—30. Forinden vil jeg bemærke, at vor Stilling til Ejendomsskyldens Forhøjelse sidst var den, at vi gik imod at forhøje den fra 1,1 pro mille til 1,65. I Aar gik vi med til at give den nævnte Forhøjelse — og blev staaende herved — som en Erstatning for, at man udsød Omvurderingerne. Vi mener, at den Forhøjelse, vi saaledes er gaaet med til, er tilstrækkelig Erstatning i saa Henseende. Hr. Ole Hansen udtalte følgende: „Da vi i Fjor havde Forslag om en Forhøjelse af Ejendomsskylden til Behandling her, udtalte jeg mig derimod og stemte derimod. Jeg gjorde det, fordi jeg ikke kunde se, at denne Forhøjelse af Ejendomsskylden paa nogen som helst Maade ramte efter Skatteevnen. Den rammer heller ikke de saakaldte Krigsindtægter, og dertil kommer det ganske særlige, at der i de senere Aar er lagt en Mængde snærende Baand paa Ejendomsbesidderne baade i By og paa Land“. Hr. Ole Hansen slutter med at sige, at man stiller for store Krav til de ejendomsbesiddende, naar man nu forhøjer den paagældende Promille 1,65 til 2. Det Standpunkt, som vedkommende Venstremand i Landstinget har motiveret, er det samme, som jeg indtager. Han har ganske vist i Dag ikke stemt efter sin egen Motivering. Men det bliver en Konflikt mellem ham og hans Motivering. Denne er god nok, og den er udmærket god som Motivering for vor Stilling til Sagen.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Den ærede sidste Taler kan have nogen Ret i, at en Debat om, hvorledes Aktieselskabers Formue skulde beregnes, i Øjeblikket kun har teoretisk Interesse. Derimod har det ikke teoretisk, men megen praktisk Interesse, hvorledes Forholdet har været mellem Folketingsudvalgets og Ministerens Stilling her i Tinget. Derfor har baade det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) som Medlem af Udvalget og jeg som Udvalgets Ordfører været ivrige for at klare og er nu tilfredse med, at det ligger klart oplyst, at det beror paa en Misforstaaelse, naar Landstingsudvalget udtaler, at Folketingsudvalget vel havde fremstillet en Opfattelse om den rette Beregning af Aktieselskabers Formue, men gennem Lovforslaget havde givet Ministeren Medhold i, at han kunde handle efter sin egen Opfattelse.

Jeg skal saa kun bemærke til Oplysning for ærede Medlemmer, at saa vidt jeg kan skønne, maa de ca. 200 Mill. Kr., i